

man begyndte med disse Skolesangstævner. Det var i Marts 1903, at Sanginspektøren, Professor Nebelong, gjorde Indstilling til Ministeriet om saadannes Afholdelse. Sanginspektøren udtaler i sin Indstilling, at det vilde mægtigt bidrage til at udvikle Interessen for en Side af Skolens Gerning, Sungen, om man kunde give Skolerne en frivillig Lejlighed til at deltage i Sammenkomster med Sungen i Skolen som Midtpunkt. Saadanne Sammenkomster vilde give Lærere og Elever Lejlighed til at høre god Skolesang, og Deltagerne vilde bringe Lyst og nyt Liv og ny Sange med hjem til den daglige Gerning i Skolen. Yderligere udvikler Sanginspektøren, at ogsaa uden for Skolene vilde denne Sag kunne faa Betydning og sætte Frugt ved at bidrage til at vække Kendskab og Kærlighed til nationale Melodier, bidrage til, at danske Toner og Tekst kunne blive alles Eje. Ministeriet bifaldt den saaledes fremsatte Tænke, og der blev nedsat en Komite til at virkeliggøre Tanken. Det var saa samme Aar, i September, at det første Skolesangstævne fandt Sted i Aalborg. Under Hensyn til, at Sagen var ny, og at Indbydelsen til de kommunale Skoler om at deltage i dette Stævne var indskrænket til de to nordligste Stifter, vandt det en Tilslutning over Forventning, og jeg tror, at de, der have deltaget deri og overværet dette Skolesangstævne, bragte et godt Indtryk med sig hjem. To Aar efter holdtes det andet Skolesangstævne i Maj 1905 her i København. Ogsaa her var naturligvis Deltagelsen fra Læreres og Skolernes Side ganske frivillig. Naar nu „Dansk Lærerforenings“ Bestyrelse i en Henvendelse, der er bleven rettet til mig og vistnok ogsaa er bleven omdelt her i Tinget, har anmodet om, at jeg vilde tilbagetage det stillede Forslag om en Bevilling paa 1,500 Kr. og har motiveret dette med, at den langt overvejende Del af den danske Lærerstand er overbevist om, at disse Sangstævner øve en uheldig Indvirkning paa Folkeskolen, tror jeg, at det i alle Tilfælde er for tidlig at fælde en saa afgørende Dom. Det store Flertal af Folkeskolens Lærere har endnu slet ikke enten ved personlig Deltagelse i et saadant Stævne eller dog ved som Tilhørere at overvære det haft Lejlighed til at danne sig en virkelig begrundet Mening om Sagen. Thi et er, om man i Almindelighed ser tvivlende paa det rigtige — og der kan jeg give det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds Ret i en

Del af hans Betragtninger — i at føre et større Antal Børn fra Landsbyskolerne her til Byen og lade dem deltage i Festligheder i Tivoli og andetsteds, og maaske derfor staaer noget tvivlende overfor det store Sangstævne i København. Men dette er jo en Ting for sig, og det vedrører ikke Hovedsagen, Betydningen af Skolesangstævner, mindre Stævner omkring i Landet. Først naar flere saadanne have været afholdte i Lighed med Skolesangstævnet i Aalborg, mener jeg, at man kan danne sig en virkelig begrundet Mening om denne Sag, og jeg skulde meget betvivle, at en saadan Erfaring virkelig vil begrunde Lærerforeningens Bestyrelses Paastand, at disse Sangstævner endog virke demoraliserende paa Folkeskolen og dens Lærerkæfter. Men naar Lærerforeningens Bestyrelse udtaler, at den allerstørste Del af vore Folkeskolelærere vilde være taknemmelige, hvis den foreslaaede Bevilling nægtes, er dette jo nu lykkedes, og Lejligheden til at være taknemmelig herover er altsaa kommen til Stede, idet Bevillingen jo ikke er tiltraadt af det ærede Udvalg. Det maa jeg jo finde mig i, men jeg har blot villet protestere imod, at det skulde være godtgjort, at saadanne Sangstævner ere pædagogisk uheldige, ja endog demoraliserende. Og man maa have Lov til at nære Tvivl om, at den saaledes af Bestyrelsen udtalte Mening virkelig skulde være den overvejende Del af Lærerstandens begrundede Mening.

Før jeg gaar over til Samraadene, vil jeg kun sige i Tilslutning til den ærede Ordfører, at naar han udtalte Ønsket om det bedst mulige Samarbejde mellem Overværgeraadet og Foreningen, som tager sig af forsømte Børn, deler jeg naturligvis ganske dette Ønske. Ligeledes deler jeg den ærede Ordførers Forbavselse over, at man først, da man begyndte paa Arbejdet paa Præstø Kirke, kom til at se, i hvilken Tilstand Kirketaget befandt sig, saaledes at det Arbejde, som efter det tidligere Overslag var antaget at kunne udføres for 2,200 Kr., nu vil koste 24,000 Kr.

Den ærede Ordfører omtalte et Samraad, som har været afholdt angaaende Sprogkursus. Som det vil erindres, har der i de sidste Aar været afholdt et Kursus i Engelsk i Sommerferien med indkaldte fremmede Lærere. Der er hertil anvendt 1,300 Kr., som hidtil ere tagne af den sædvanlige Konto for Rejseunderstøttelse for Lærere. I Aar har jeg foreslaaet en betydelig Udvidelse, idet jeg har stillet Forslag om en særlig Bevilling til disse